

XXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Konvertering og særlige Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 22. Februar 1935).

Udvalget har holdt et meget stort Antal Møder og har haft en Række Samraad med Ministrene.

Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) ønsker at fremsætte følgende Bemærkninger:

Efter en lang Række Forhandlinger lykkedes det at opnaa Enighed mellem alle 4 Partier i Udvalget om §§ 1—11 i *Afsnit I* (*Konverteringsafsnittet*), medens Oppositionspartierne gik afgjort mod Bestemmelsen i § 12, der bemyndigede Handelsministeren til yderligere at nedsætte Indlaansrenten i Banker og Sparekasser for Indskud sket efter 31. August 1934, alt i det Omfang, det maatte vise sig nødvendigt for Konverteringens Gennemførelse.

Saa vel Handelsministeren som Indenrigsministeren fremhævede Gang paa Gang over for Udvalget, at de under Hensyn til deres Kendskab til Bankernes Stilling fra tidligere Konverteringsforhandlinger tvivlede stærkt om, at det vilde være muligt at faa dannet det nødvendige Konsortium af Pengeinstitutter til Konverteringens Gennemførelse uden denne Bestemmelse.

Venstre og Konservative erklærede imidlertid, at denne Bemyndigelse til Handelsministeren ikke vilde blive gennemført.

Da alle Udveje for Bemyndigelsens Gennemførelse dermed maatte anses for spærret, indvilgede Ministeriet desuagtet i at søge en Forhandling med Bankerne for om muligt at faa Konverteringskonsortiet dannet paa det Grundlag, de fire Partier kunde samles om, men desværre viste det sig, at Ministrenes Formodning var rigtig. Bankerne vilde ikke paa det givne Grundlag paatage sig Garantiforpligtelsen, medmindre de havde Sparekasserne med, og Sparekasserne nægtede kategorisk at deltage i nogen Art af Garantiforpligtelse, idet de hævdede, at det vilde være i Strid med Sparekasseloven.

Dette maa Udvalgets *Flertal* bestride, og som det er almindelig bekendt, havde da ogsaa Sparekassen „Bikuben“ under Konverteringsforhandlingerne i Sommeren 1934 erklæret sig rede til at deltage i et Garantikonsortium, men Sparekassernes kategoriske Nægtelse paa dette Punkt afskar alle yderligere Forhandlingsmuligheder, hvilket *Flertallet* dybt beklager.